మహాభారతం

(తేట తెలుగు భాషలో)

సంస్కృత మూలం.
భగవాన్ వ్యాస మహర్షి.

తెలుగు మూలం:

శ్రీ నన్నయభట్టారకుడు

శ్రీ తిక్కన సోమయాజి

శ్రీ ఎర్రాప్రగడ.

(కవిత్రయం).

మహాభారతం

ఆదిపర్వము

ద్వితీయాశ్వాసము

ఆ కథకుడు (ఉగ్రశ్రవసుడు) శౌనకాది మహా మునులను చూచి ఇలా చెప్పసాగాడు.

కృతయుగంలో కశ్యపప్రజాపతి ఉండేవాడు. ఆయనకు ఇద్దరు భార్యలు. వినత, కద్రువ. పుత్ర సంతానము కోరి వారు కశ్యపుని ప్రార్థించారు. కశ్యపుడు వారిని చూచి

"మీకు ఎలాంటి సంతానం కావాలి" అని అడిగాడు.

కద్రువ తనకు "ప్రకాశవంతులైన, పొడవైన దేహముగల వెయ్యి మందికుమారులు కావాలి" అని అడిగింది.

వినత కొంచెం ఆలోచించి తనకు "కద్రువకు మారుల కంటే బలవంతులైన ఇద్దరు సుపుత్రులు కావాలి" అని కోరింది.

కశ్యపుడు పుత్రకామేష్టి యాగం చేసాడు. వినత కద్రువలు గర్భం ధరించారు. కద్రువకు వెయ్యి అండములు (eggs), వినతకు రెండు అండములు కలిగాయి. వారు ఇద్దరు ఆ అండములను జాగ్రత్తగా కాపాడుతున్నారు..

కొంత కాలానికి కద్రువకు కలిగిన అండములు పగిలి, అందులోనుండి, వాసుకి, శేషుడు, తక్షకుడు మొదలైన సర్పములు (పాములు) బయటకు వచ్చాయి. కాని వినత కు కలిగిన అండములు ఎంతకూ పగలలేదు. వినతకు ఉక్రోషం వచ్చింది. ఎలాగైనా తను కూడా సంతానం పొందాలని, రెండు అండములలో ఒక అండమును బలవంతముగా చిదిమింది.

అందులో నుండి, అపరార్థ కాయ విహీనుడు (నడుము కింద దేహము లేని వాడు అంటే నడుము నుండి పైన మాత్రమే దేహము కలవాడు,) బయటకు వచ్చాడు. అతని పేరు అరుణుడు.

అరుణుడు తల్లి వినతను చూచి "అమ్మా, ఎందుకమ్మా తొందరపడి అండాన్ని చిదిపావు. నేను సగం దేహంతో పుట్టాను. సవతి మత్సరంతో అండాన్ని చిదిమావు కాబట్టి నువ్వు నీ సవతికి దాసిగా ఉండుము." అని

శపించి, "అమ్మా, రెండవ అండాన్ని జాగ్రత్తగా రక్షించు. అందులో నుండి పుట్టబోయేవాడు మహాబల సంపన్నుడు. వాడు నీ దాసీత్వాన్ని పోగొడతాడు " అని చెప్పాడు.. తరువాత, సూర్య భగవానుడి రధానికి సారధిగా వెళ్లాడు.

జరిగిన దానికి బాధపడ్డ వినత, రెండవఅండాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడ సాగింది.

ఇది ఇలా ఉండగా, దేవతలు, అసురులు అమృతం కోసం సముద్రాన్ని మధించడానికి నిశ్చయించారు. సముద్రాన్ని ఎలా మధించాలి, దానికి కవ్వం ఏది, తాడు ఏది అని చర్చించ సాగారు. బ్రహ్మ, విష్ణువులతో చర్చించారు.. బాగా ఎత్తుగా, పొడవుగా ఉన్న మంధర పర్వతాన్ని కవ్వముగాను, వాసుకిని తాడు గాను నిశ్చయించారు.

సర్ప రాజు అయిన ఆదిశేషువు మంధర పర్వతాన్ని పెకలించాడు. దేవతలు, అసురులు, ఆ పర్వతాన్ని తెచ్చి సముద్రంలో నిల బెట్టారు. కాని అది లోపలకు కుంగి పోతూ ఉంది. ఆదికూర్మమును మంధర పర్వతం కింద ఉంచారు. అప్పుడు మంధర పర్వతం సిటారుగా నిల బడింది. సర్ప రాజు వాసుకిని తాడుగా చేసారు. తల వైపు అసురులు, తోక వైపు దేవతలు పట్టుకొని సముద్రాన్ని చిలకడం ఆరంభించారు.

మొట్ట మొదట సముద్రంలోనుండి హాలా హలం పుట్టింది. దానిని మహాశివుడు తీసుకొని తన కంఠం లో నిలుపుకున్నాడు.

తరువాత, లక్ష్మీ దేవి, కౌస్తుభ మణి పుట్టాయి. వాటిని విష్ణువు స్వీకరించి తన వక్షస్థలంలో నిలుపు కున్నాడు. తరువాత ఉచ్చైశ్రవము అనే తెల్లటి గుర్రము, ఐరావతము అనే తెల్లటి ఏనుగు, పుట్టాయి. వాటిని మహేంద్రుడు స్వీకరించాడు. తరువాత అమృత కలశము పుట్టింది. ఆ అమృత కలశాన్ని రాక్షసులు స్వీకరించారు. కాని విష్ణు మూర్తి, మోహినీ రూపంతో రాక్షసులను వంచించి, ఆ అమృత కలశాన్ని దేవతలకు ఇచ్చాడు. అమృతం తాగడానికి దేవతలు అందరూ కూర్చున్నారు.

రాహువు అనే రాక్షసుడు దేవతల రూపం ధరించి వారితో పాటు అమృతం తాగడానికి కూర్చు న్నాడు. రాహువుకు అమృతం ఇచ్చే సమయంలో ఈ విష యాన్ని సూర్యుడు, చంద్రుడు గుర్తించారు. వెంటనే విష్ణువుకు ఈవిషయం చెప్పారు. విష్ణువు తన చక్రా యుధంతో రాహువు తల తెగ నరికాడు.

కాని అప్పటికే అమృతము రాహువు కంఠం దాకా వెళ్లింది కాబట్టి, తల మాత్రం అమృతత్వాన్ని సంతరించుకుంది. మొండెం మాత్రం తల నుండి వేరయి పడిపోయింది. అప్పటి నుండి రాహువుకు, సూర్య చంద్రులకు బద్ధ వైరం ఏర్పడింది.

కష్ట పడి సముద్రాన్ని చిలికి అమృతాన్ని సంపాదించినా, విష్ణువు చేసిన మాయ వల్ల, రాక్షసులకు అమృతం దక్కలేదు. వాళ్లకు చాలా కోపం వచ్చింది. వాళ్లు బలి చక్రవర్తితో ఆలోచన చేసారు. ఇంక దేవతలతో పొత్తు కుదరదు అనుకున్నారు. దేవతలతో యుద్ధం ప్రకటించారు.

దేవ దానవ యుద్ధం జరిగింది. దేవతల పక్షాన నరుడు, నారాయణుడు యుద్ధం చేసారు. వాళ్ల ధాటికి రాక్షసులు తట్టుకోలేక పోయారు. ఓడి పోయారు. సముద్రంలోకి పారి పోయారు. దేవతలు విజయం సాధించారు. మంధర పర్వతాన్ని ఇది వరకు ఉన్న చోట పెట్టారు. స్వర్గానికి వెళ్లి సుఖంగా ఉన్నారు. అమృత కలశాన్ని దేవేంద్రునికి ఇచ్చారు. దేవేంద్రుడు అమృత కలశాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుతున్నాడు.

ఇది ఇలా ఉండగా, ఒక రోజు, దేవేంద్రుడి దగ్గర

ఉన్న ఉచ్చైశ్రవము అనే తెల్లని గుర్రము, సముద్రం ఒడ్డున విహరిస్తూ ఉంది. కశ్యపప్రజాపతి భార్యలు అయిన, వినత, కద్రువ కూడా సముద్రపు ఒడ్డుకు విహారానికి వెళ్లారు.

అప్పుడు కద్రువ దూరం నుండి ఆ తెల్ల గుర్రాన్ని చూచింది. వినతను చూచి "వినతా, చూచావా. ఆ గుర్రం ఎంత తెల్లగా ఉందో. కాని ఆ గుర్రం తోక మాత్రం అంత నల్లగా ఉందేమే?" అన్నది పరిహాసంగా.

వినత కూడా చూచింది. ఆ గుర్రం తోక తెల్లగా పాల నురగ లాగా ఉంది.

"అదేమిటి అక్కా ఆ గుర్రం తోక తెల్లగా ఉంది. నల్లగా ఉంది అంటావేమిటి?" అంది.

దానికి కద్రువకు పట్టుదల పెరిగింది. "కాదు, ఆ గుర్రం తోక నల్లగా ఉంది" అంది. వినత ఒప్పుకోలేదు.

"ఐతే ఒక పందెం, ఆ గుర్రం తోక నల్లగా ఉంటే నువ్వు నాకు దాస్యం చెయ్యాలి. ఆ గుర్రం తోక

నువ్వు చెప్పినట్టు తెల్లగా ఉంటే, నేను నీకు దాస్యం చేస్తాను" అంది కద్రువ.

పినత దానికి ఒప్పుకుంది. "పద అక్కా వెళ్ళి చూద్దాము" అంది పినత.

"వద్దులే. ఇప్పుడు పొద్దుపోయింది. ఆ గుర్రం ఎక్కడకు పోతుంది. రేపు చూద్దాము" అంది.

సరే అని ఇద్దరు ఇళ్లకు వెళ్లారు. ఆ రోజు రాత్రి కద్రువ తన కొడుకులైన పాములందరిని పిలి చింది. తనకు, పినతకు జరిగిన పందెం విషయం చెప్పింది.

"కుమారులారా, మీ తల్లి దాసి కాకుండా మీరే కాపాడాలి. రేపు ఉదయం ఆ గుర్రం తోక నల్లగా కన పడాలి" అంది కద్రువ.

ఆమె కొడుకులు దానికి ఒప్పుకోలేదు. "అమ్మా, తల్లి చెప్పినదని అధర్మానికి పాల్పడ వచ్చునా. తప్పు కాదా. ఇంత నీతి లేని పని ఎలా చెయ్య మంటావు అమ్మా" అన్నారు.

దానికి కద్రువ కోపించింది. "మీరు తల్లి మాట

పినలేదు. కాబట్టి, పరీక్షిత్ మహారాజు కుమారుడైన జనమేజయుడు చేయబోయే సర్పయాగంలో పడి పాము లన్నియు చనిపోవు గాక" అని శాపం ఇచ్చింది.

ఇదంతా చూచి కర్కోటకుడు అనే పాము భయ పడ్డాడు. "అమ్మా అమ్మా, నేను నీ కోరిక నెరవేరు స్తాను అమ్మా" అన్నాడు. కద్రువ అతని మాటలకు సంతోషించింది.

వెంటనే కర్కోటకుడు వెళ్లి, సముద్రం ఒడ్డున ఉన్న ఆ గుర్రపు తోకకు చుట్టుకున్నాడు. అప్పుడు ఆ తోక నల్లగా కనపడ సాగింది.

మరు నాడు ఉదయమే, వినత కద్రువ, సముద్ర తీరానికి వెళ్లారు. దూరం నుండి గుర్రాన్ని చూచా రు. తోక నల్లగా కనపడింది. వినత ఓడిపోయినట్టు ఒప్పుకుంది. అప్పటి నుండి వినత కద్రువకు దాసి అయింది.

కొంత కాలం గడిచింది. వినత జాగ్రత్తగా కాపాడుతున్న అండము పగిలింది. అందులో నుండి అత్యంత బల సంపన్నుడు, అమిత వేగముకల వాడు అయిన గరుడుడు పుట్టాడు. బయటకు రాగానే

అత్యంత వేగంతో ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు. వెంటనే కిందికి వచ్చి తల్లి వినతకు నమస్కరించాడు. తరువాత కద్రువకు కూడా నమస్కరించాడు. అత్యంత బల సంపన్నుడైన గరుడుని చూచి కద్రువకు అసూయ కలిగింది.

"గరుడా, నీ తల్లి వినత నాకు దాసి. కనుక నువ్వు దాసీ పుత్రుడవు. నువ్వు నా కుమారులకు దాస్యం చెయ్యాలి. ప్రతిరోజూ పాములన్నింటినీ నీ వీపు మీద ఎక్కించుకొని విహారానికి తీసుకెళ్లు" అని ఆజ్ఞాపించింది.

"సరే" అన్నాడు గరుడుడు.

ఒక రోజు, గరుడుడు పాములను తన వీపు మీద ఎక్కించుకొని సూర్య మండలం దాకా ఎగిరాడు. అక్కడ ఉన్న వేడిమికి పాములు తట్టుకోలేక మాడిపోయి మూర్ఛపోయాయి. ఇది చూచి కద్రువ దుఃఖించింది. ఇంద్రుడిని ప్రార్థించి వర్షం కురిపించింది. ఆ వాన జల్లులో తడిసి, పాములన్నీ సేద తీరాయి. జరిగిన దానికి కద్రువ గరుడుని దూషించింది.

అది సహించలేక పోయాడు గరుడుడు. తల్లి

అయిన వినతను చూచి "అమ్మా అమ్మా, ఏమిటమ్మా, నువ్వు ఎందుకమ్మా కద్రువకు దాస్యం చేస్తున్నావు. కారణమేమిటమ్మా?" అని అడిగాడు.

వినత తనకు, కద్రువ కు జరిగినదంతా చెప్పింది. పందెం విషం చెప్పింది.

"గరుడా నీ వల్ల నా దాస్యం తొలగిపోతుంది అని నీ అన్నయ్య అరుణుడు చెప్పాడు. అందువల్ల ఇప్పటికా ఈ దాస్యాన్ని అనుభవిస్తున్నాను" అని చెప్పింది.

వెంటనే గరుడుడు కద్రువ వద్దకు, పాముల వద్దకు వెళ్లి "మీకు ఏమి చేస్తే నా తల్లి దాస్య విముక్తి అవుతుంది" అని అడిగాడు.

అప్పుడు పాములన్ని గరుడుని చూచి "దేవ లోకం లో ఉన్న అమృత కలశం తెచ్చి మాకు ఇస్తే, నువ్వు, నీ తల్లి దాస్య విముక్తులవుతారు" అని చెప్పారు.

దానికి గరుడుడు అంగీకరించాడు. తల్లి వినత వద్దకు వెళ్లాడు. "అమ్మా అమ్మా దేవ లోకం నుండి అమృతం తెచ్చి, నీకు దాస్య విముక్తి కలిగిస్తాను

అమ్మా. నన్ను ఆశీర్వదించమ్మా" అన్నాడు.

వినత సంతోషంగా కొడుకును దీవించి పంపింది. గరుడుడు ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు. దేవలోకానికి పోతూ దారిలో తండ్రి అయిన కశ్యపుని కలిసాడు.

కశ్యపుని చూచి గరుడుడు "తండ్రీ, నేను నా తల్లి దాస్యము నివృత్తి చేయుటకు అమృతము తెచ్చుటకు దేవలోకము వెళ్ళుచున్నాను. నాకు ఆకలిగా ఉన్నది. నాకు తగిన ఆహారము కావలెను" అని అడిగాడు.

కశ్యపుడు "కుమారా, విభావసుడు, సుప్రతీకుడు అని ఇరువురు అన్నదమ్ములు ఉన్నారు. తమ పిత్రార్జితమైన ఆస్తిలో భాగము ఇవ్వమని సుప్రతీకుడు తన అన్న గారైన విభావసుడిని అడిగాడు. దానికి అన్న విభావసుడు కోపించి తమ్ముడిని "నువ్వు ఏనుగువు కమ్ము" అని శపించాడు. దానికి తమ్ముడు సుప్రతీకుడు కూడా కోపించి "నువ్వు తాబేలువు కమ్ము" అని ప్రతిశాపం ఇచ్చాడు. అప్పుడు వారు ఇరువురు, మూడు యోజనముల పొడవు, పదియోజనముల పెడల్పు కల తాబేలు కానూ, ఆరు యోజనముల పొడవు, పన్నెండు యోజనముల పెడల్పుకల ఏనుగు గాను మారి పోయారు. కాని వారు ఇంకా ఆస్తి కోసం తగవులాడుకుంటూనే

ఉన్నారు. నీవు ఆ ఏనుగును, తాబేలును భక్షించి నీ ఆకలి తీర్చుకొనుము" అని చెప్పాడు కశ్యపుడు.

గరుడుడు సంతోషించి, ఆ ఏనుగు తాబేలు ఉండే చోటికి వెళ్లి, వాటిని తన రెండు కాళ్ల తో పట్టుకొని ఆకాశంలోకి ఎగిరి పోయాడు. మధ్య లో రోహిణము అనే మహా వృక్షాన్ని చూచాడు.

అప్పుడు రోహిణుడు గరుడుని చూచి "గరుడా, నువ్వు నా కొమ్మ మీద కూర్చుని ఆ ఏనుగును, తాబేలు ను తినుము" అని కోరాడు.

గరుడుడు అలాగే అని, ఒక పెద్దకొమ్మ మీద వాలాడు. కాని ఆ ఏనుగు, తాబేలు, గరుడుని బరువుకు తాళ లేక, ఆ కొమ్మ విరిగి పోయింది. గరుడుడు కంగారుపడ్డాడు. ఆ కొమ్మ భూమి మీద పడితే, ఆ కొమ్మకు తలకిందులుగా వేలాడుతూ తపస్సు చేసుకొనుచున్న వాలఖిల్యులు అనే మునులు కింద పడి పోతారేమోనని భయపడి, ఆకొమ్మను నోట కరుచుకొని మరల ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు.

మరల తండ్రి అయిన కశ్యపుని వద్దకు వెళ్లాడు. గరుడుడు పడుతున్న అవస్త చూచి కశ్యపుడు, ఆ

మహా మునులతో "మహాత్ములారా, గరుడుడు ఒక కార్యము నిమిత్తము దేవలోకానికి వెళుతున్నాడు. దయచేసి మీరు ఈకొమ్మను పిడిచిపెట్టి, వేరేచోటికి వెళ్లి తపస్సు చేసుకోండి" అని ప్రార్థించాడు.

దానికి ఆ మునులు సమ్మతించి, ఆ కొమ్మను పిడిచిపెట్టి హిమాలయాలకు వెళ్లారు. తరువాత గరుడుడు ఆ కొమ్మను ఎవరూ లేని చోట జారవిడిచాడు. హిమాచలం మీద ఉన్న ఒక కొండ శిఖరం మీద కూర్చుని ఆ ఏనుగును, తాబేలును తిన్నాడు. వెంటనే దేవలోకానికి వెళ్లాడు.

గరుడుడు దేవ లోకం సమీపించగనే, దేవేంద్ర సభలో దుశ్శకునాలు గోచరించాయి. దేవ గురువు, బృహస్పతి, దేవేంద్రుడిని చూచి,

"దేవేంద్రా, కశ్యపుని కుమారుడు గరుడుడు, తన తల్లి వినత దాస్య విముక్తి కొరకు, అమృతాన్ని అపహరించడానికి వస్తున్నాడు" అని చెప్పాడు. అప్పుడు దేవేంద్రుడు తన భటులతో "అమృతాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడండి" అని ఆజ్ఞాపించాడు. గరుడునికి అమృత రక్షకులకు ఘోర యుద్ధం జరిగింది. గరుడుడు దేవతలను తన ముక్కుతోనూ, కాలి గోళ్లతోనూ, రెక్కలతోనూ,

గాయపరిచాడు. గరుడుని ధాటికి తట్టుకోలేక, అమృత రక్షకులైన దేవతలు పారి పోయారు. గరుడుడు అమృతం ఉన్న చోటికి చేరుకున్నాడు. అమృత కలశాన్ని తీసుకొని ఆకాశంలోకి ఎగిరాడు.

అప్పుడు విష్ణువు గరుడుని వద్దకు వచ్చాడు. "గరుడా నీ శౌర్యానికి సాహసానికి మెచ్చాను.నీకు ఏమివరం కావాలో కోరుకో!" అని అడిగాడు.

దానికి గరుడుడు " దేవా, నేను అమృతం సేవించకుండానే, నాకు ముసలి తనం, చావు లేకుం డా, ఎల్లప్పుడూ నిన్ను సేవించే వరం ప్రసాదించు" అని అడిగాడు. విష్ణువు దానికి సంతోషించి, "గరుడా నీవు కోరిన వరం ఇస్తున్నాను. ఇంక నుండి నువ్వు నాకు వాహనంగా నూ, నా పతాకం గానూ ఉండు" అని అన్నాడు.

(ఇప్పటికీ, వైష్ణవ ఆలయాల్లో, గరుడ ధ్వజారోహణము, , గరుడ వాహనము, గరుడ సేవ జరుగుతున్నాయి.)

గరుడుడు విష్ణువుకు నమస్కరించి, మరల పైకి ఎగిరాడు. ఇంతలో దేవేంద్రుడు, తన వజ్రాయు ధాన్ని గరుడుని మీదికి విసిరాడు. వజ్రాయుధం గరుడుని మీదికి వస్తూ ఉంది. వజ్రాయుధాన్ని చూచి

గరుడుడు

"ఓ వజ్రాయుధమా, నీవు ఒక మహా ముని (దధీచి) నుండి పుట్టి నావు కబట్టి నిన్ను అవమానించను. నువ్వు దేవేంద్రుని ఆయుధం కాబట్టి, నిన్ను గౌరవించుచున్నాను. కాని నువ్వు నన్ను ఏమీ చెయ్యలేవు. అందుకని, నా రెక్కలో ఉన్న ఒక ఈకను త్రుంచుము" అని చెప్పాడు.

ఇది అంతా చూచి దేవేంద్రుడు గరుడిని శక్తికి ఆశ్చర్యపోయాడు. గరుడునితో స్నేహం చెయ్యాలనుకున్నాడు.

"ఓ గరుడా, నేను నీకు స్నేతుడిని. నువ్వు ఈ అమృతాన్ని క్రూరులైన పాములకు ఇస్తున్నావు. అప్పుడు వారిని దేవతలు కూడా జయింపలేరు. కాబట్టి అమృత కలశాన్ని తిరిగి నాకు ఇమ్ము. నువ్వు కోరినది ఇస్తాను" అన్నాడు.

దానికి గరుడుడు "మహేంద్రా, ఈ అమృత కలశాన్ని నేను పాములకు ఇస్తే నా తల్లి వినత దాస్యవిముక్తి అవుతుంది. నేనూ నా తల్లి దాస్యవిముక్తులమై వెళ్లిపోతాము. తరువాత నువ్వు ఈ అమృత కలశాన్ని

పాముల నుండి సంగ్రహించు" అని చెప్పాడు.

"గరుడా నువ్వు నాకు అమృతాన్ని ఇస్తున్నావు. నీకు ఏమి కావాలో కోరుకో" అన్నాడు.

దానికిగరుడుడు, "నాకు నా తల్లికి అపకారం చేసిన పాములు నాకు ఆహారం అయ్యేట్టు అనుగ్రహించు" అన్నాడు. దానికి మహేంద్రుడు అలాగే అని వరము ఇచ్చాడు.

తరువాత గరుడుడు పాముల వద్దకు అమృత కలశాన్ని తీసుకొని వెళ్లాడు. దేవేంద్రుడు అతనిని అనుసరించాడు. గరుడుడు అమృతకలశాన్ని ధర్భల మీదపెట్టాడు. పాములను చూచి

"మీరు కోరినట్టు అమృతాన్ని తెచ్చి మీకు ఇచ్చాను. నేను నా తల్లి దాస్యపిముక్తుల మయ్యాము. మేము వెళుతున్నాము. మీరు స్నానం చేసి శుచి అయి వచ్చి ఈ అమృతాన్ని సేవించండి" అని చెప్పి, తన తల్లి వినతను వీపు మీద ఎక్కించుకొని ఎగిరిపోయాడు.

అమృతం దొరికిందన్న ఆనందంతో పాములన్నీ స్నానం చేసి రావడానికి వెళ్లాయి. అక్కడే దాక్కుని

ఉన్న దేవేంద్రుడు వచ్చి అమృత కలశాన్ని సంగ్రహించి, స్వర్గానికి తీసుకు వెళ్లాడు. అమృతకలశాన్ని యధా స్థానంలో ఉంచాడు.

ఇక్కడ పాములు స్నానం చేసి వచ్చి చూస్తే అమృత కలశం కనపడలేదు. చాలా దుఃఖించారు. కనీసం అమృతం పెట్టిన ధర్భలను నాకితే నన్నా ఫలితం ఉంటుందని, ఆ ధర్భలను తమ నాలుకల తో నాకారు. ధర్భలు వాటి నాలుకలను రెండుగా చీల్చాయి.

అప్పటి నుండి పాములు ద్విజిహ్వాలు అయ్యాయి అంటే పాములకు రెండు నాలుకలు ఏర్పడ్డాయి. అమృత కలశం ధర్భల మీద ఉంచబడింది కాబట్టి అప్పటి నుంది ధర్భలు పవిత్రం అయ్యాయి.

ఈ విధంగా పాములకు అమృతం దక్కలేదు. ఇది అంతా చూచి ఆది శేషువు తన తల్లి, తమ్ములు చేసిన పనులకు చాలా బాధ పడ్డాడు. అసహ్యించుకుని వెళ్లి పోయాడు. బ్రహ్మను గూర్చి తపస్సు చేసాడు.

బ్రహ్మ ప్రత్యక్షం అయి "ఓ ఆది శేషూ, నీ సత్య సంధతకు, ధర్మ నిష్టకు సంతోషించాను. ఈ

భూభారాన్ని మొయ్యడానికి నువ్వే సమర్థుడివి. వేరే ఎవ్వరూ ఈపని చెయ్యలేరు. కాబట్టి, ఇప్పటినుండి ఈ భూభారాన్ని నువ్వు మోస్తూ ఉండు" అని చెప్పాడు. అప్పటినుండి ఈ భూ భారాన్ని ఆది శేషువు తన పడగల మీద మోస్తున్నాడు.

ఆది శేషువు అలా వెళ్ళగానే, కద్రువ కొడుకుల్లో ముఖ్యుడైన వాసుకి కి సర్ప యాగం భయం పట్టు కుంది. తన తమ్ములను,బంధువులను అందరిని సమావేశపరిచాడు.

"తమ్ములారా, బంధువులారా, ఆది శేషువు బ్రహ్మ గారి ఆజ్ఞ చేత భూ భారం మోస్తున్నాడు. కాబట్టి అతని కేమీ అపకారం జరగదు. నేను సాగర మధ నంలో తాడు లాగా ఉపయోగ పడ్డాను కాబట్టి, దేవత లందరూ బ్రహ్మ తో చెప్పి నాకు చావులేకుండా చేసారు. కాని మీ సంగతే అర్ధం కాకుండా ఉంది. మీరంతా, మన తల్లి కద్రువ శాపం వల్ల జనమే జయుడు చెయ్యబోయే సర్ప్రయాగంలో పడి నాశనం కాక తప్పదు. దానిని నివారించే ఉపాయం ఆలోచించండి" అని అడిగాడు.

అది విని కొన్ని పాములు "మనం బ్రాహ్మణుల

వేషాలలో వెళ్లి, జన మేజయుడికి, అతని మంత్రులను కలిసి సర్ప యాగం వల్ల అనర్థాలు జరుగుతాయి అని నచ్చచెప్పి, సర్ప యాగం మానిపిద్దాము" అని అన్నారు.

ఇంకా కొందరు "మన మంతా వెళ్లి, యాగ శాల దగ్గర దాడి చేసి, యాగం చేసేవారిని భయపెట్టి, యాగాన్ని పాడు చేద్దాము" అని అన్నారు.

ఇదంతా వింటున్న ఏలా పుత్రుడు అనే పాము ఇలా అన్నాడు "అన్నయ్యా, మన అమ్మ కద్రువ శాపం ఇచ్చేటప్పుడు, నేను అమ్మ ఒడిలో పడుకొని ఉన్నాను. అప్పుడు, బ్రహ్మ దేవుడు, దేవతలు మాట్లాడుకొనే మాటలు నేను విన్నాను. అవే మీటొ చెపుతాను వినండి. అమ్మ కద్రువ శాపం ఇవ్వగానే, దేవతలందరూ బ్రహ్మతో "బ్రహ్మ దేవా, ఏ మాత్రం దయలేకుండా, కద్రువ తన కొడుకులకు దారుణమైన శాపం ఇచ్చింది. దీనికి విమోచన లేదా" అని అడిగారు. దానికి బ్రహ్మ "దేవతలారా, పాములు లోకానికి హాని చేస్తాయి కాబట్టి ఈ శాపం మంచిదే. కాని వీరిలో కొందరు మంచి వారు ఉన్నారు. జరత్కారుడికి, అదే పేరు కల వాసుకి చెల్లెలు అయిన జరత్కారువుకు పుట్టిన ఆస్తీకుడు అనే ముని, జనమేజయుడిని ఒప్పించి సర్ప యాగాన్ని మానిపిస్తాడు. సర్పములను రక్షిస్తాడు." అని

అన్నాడు. కాబట్టి భయపడ వలసిన పనిలేదు" అని ఏలా పుత్రుడు అన్నాడు.

వాసుకి, మిగిలిన పాములు ఏలా పుత్రుడు చెప్పిన ఆ మాటలకు సంతోషించాయి. జరత్కారువు ఎప్పుడు వచ్చి తన చెల్లి జరత్కారువు ను వివాహ మాడతాడా, ఎప్పుడు ఆస్తీకుడు పుడతాడా అని వాసుకి ఎదురు చూస్తున్నాడు.

జరత్కారువు ఒక మహా ముని. అతనుపెళ్లి చేసుకోకుండా బ్రహ్మ చర్యాన్నిపాటిస్తున్నాడు. ఒక రోజు ఆ జరత్కారువు ఒక నీటి మడుగు దగ్గరకు వెళ్లాడు. అక్కడ కొన్ని రెల్లు గడ్డి దుబ్బులు(grass plants) కనిపించాయి.

అందులో ఒక రెల్లు గడ్డి మొదలును ఎలుకలు కొరికి వేసాయి. కేవలం ఒక వేరు ఆధారంగా ఉన్నాయి. ఆ రెల్లు దుబ్బులను పట్టుకొని కొంత మంది ఋషులు వేలాడుతున్నారు. వారిని చూచి జరత్కారువు ఆశ్చర్య పోయాడు.

"మహాత్ములారా, ఇదే మి తపస్సు. ఇలా తల కిందులుగా వేలాడుతున్నారు" అని అడిగాడు.

దానికి ఆ రుషులు "అయ్యా, మా వంశంలో జరత్కారువు అనే పాపకర్ముడు ఉన్నాడు. వాడు పెళ్లి చేసుకొని, సంతానం కని, వంశాన్ని వృద్ధి చెయ్యడం లేదు. వాడి తాత ముత్తాలమైన మాకు ఉత్తమ గతులు కల్పించడంలేదు. వాడు మీకు కలిస్తే వెంటనే వివాహం చేసుకొని, మాకు ఉత్తమ గతులు కల్పించమని చెప్పండి" అని చెప్పారు.

అది విని జరత్కారువు సిగ్గు పడి "మహాత్మా, ఆ క్రూరకర్ముడు జరత్కారువు నేనే. ఇప్పటి దాకా నాకు పెళ్లి చేసుకోవాలని ఆసక్తిలేదు. మీ అవస్థ చూచి పెళ్లి చేసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను. మీకు తప్పకుండా ఉత్తమ గతులు కల్పిస్తాను. కాని నాకు నాపేరు కల కన్యనే వివాహం చేసుకోవాలి అనే కోరికగా ఉంది. ఆకన్య కోసం వెతుకుతాను" అని చెప్పి వెళ్లి పోయాడు.

కాని ఎక్కడ వెతికినా తన పేరు కల కన్య అతనికి కనపడలేదు. కాని ఇదంతా వాసుకి కి తెలిసింది. తన చెల్లెలు పేరు జరత్కారువు కనుక, ఆమెను ఇచ్చి వివాహం చెయ్యడానికి, ఆమెను తీసుకొని జరత్కారువు దగ్గరకు వెళ్లాడు.

"మహాత్మా. ఈమె నా చెల్లెలు జరత్కారువు. నీ పేరు గల కన్య. ఈమెను మీరు వివాహమాడండి" అని అడిగాడు.

దానికి జరత్కారువు సమ్మతించాడు. వాసుకి ఇద్దరికి వివాహం జరిపించాడు. మొదటి రాత్రి నాడు జరత్కారువు భర్త వద్దకు వెళ్లింది.

అప్పుడు జరత్కారువు తన భార్యను చూచి "నాకు నువ్వు ఎప్పుడూ ప్రియంగానే మసలుకోవాలి. నువ్వు నాకు ఎప్పుడైనా అప్రియం చేస్తే, నేను వెంటనే నిన్ను విడిచిపెట్టి తపస్సుకువెళ్లి పోతాను" అని చెప్పాడు. జరత్కారువు దానికి సమ్మతించింది. ప్రతిరోజూ ఒక్క పొరపాటు కూడా లేకుండా భర్తకు సేవచేస్తూ ఉంది. కొంతకాలానికి గర్భం ధరించింది.

ఒకరోజు జరత్కారువు తన భార్య తొడ మీద తలపెట్టుకొని నిద్రపోతూ ఉన్నాడు. సాయంత్రం అయింది. సంధ్యావందనం చేసే సమయం దాటిపోతూ ఉంది. అందుకని జరత్కారువు తన భర్తను నిద్ర లేపింది.

భర్తకు కోపంవచ్చింది. "ఎందుకునిద్ర లేపావు?" అని భార్యను ప్రశ్నించాడు.

"తమరు సంధ్యా వందనం చెయ్యాలి కదా అందుకని నిద్ర లేపాను" అని బదులు చెప్పింది.

"నువ్వు నన్ను నిద్ర నుండి లేపి నన్ను అవమానించావు. మనము అనుకున్న ప్రకారం, నేను నిన్ను వదిలి పెట్టి పోతున్నాను. నువ్వు నీ అన్న వాసుకి దగ్గరకు వెళ్ళు. నీకు పుట్టబోయే పుత్రుడు కీర్తిమంతుడవుతాడు" అని చెప్పి తపస్సు చేసుకోడానికి అడవులకు వెళ్లిపోయాడు.

అతని భార్య జరత్కారువు అన్న వాసుకి ఇంటికి వెళ్లింది. నెలలునిండిన తరువాత ఆమెకు ఒక కొడుకుపుట్టాడు. అతనిపేరు ఆస్తీకుడు. ఆస్తీకుడు పెరిగిపెద్ద వాడయి, చ్యవనుడి కుమారుడైన ప్రమతి వద్ద సమస్త విద్యలు అభ్యసించాడు.

ఇది ఇలా ఉండగా, ఉదంకుడు, హాస్తినా పురాన్ని పరిపాలిస్తున్న జనమేజయుని వద్దకు వెళ్లి, తక్షకుడు జనమేజయుని తండ్రి పరీక్షిత్తును దారుణంగాచంపాడు అని చెప్పాడు.

అది విన్న జనమేజయుడు మంత్రులను రాపించి "ఇతను చెప్పింది నిజమేనా. తక్షకుడు నా తండ్రిని ఎందుకు చంపాడు. ఎలా చంపాడు వివరించండి" అని

అడిగాడు. దానికి మంత్రులు ఇలా చెప్ప సాగారు.

అర్జునునికు మారుడు అభి మన్యుడు. అభి మన్యుడి భార్య ఉత్తర. ఉత్తరకు అభి మన్యునకు జన్మించిన వాడు పరీక్షిత్తు. అంటే తమరి తండ్రి గారు.

పరీక్షిత్తు మహా రాజుకు వేట అంటే మక్కువ ఎక్కువ. ఒక రోజు పరీక్షిత్తు వేటకు వెళ్లాడు. ఒక మృగాన్ని చూచాడు. దానిని తరుముతూ చాలా దూరం వెళ్లాడు. ఒక ఆశ్రమం లోకి ప్రవేశించాడు. అది శమీక మహర్షి ఆశ్రమము. ఆ సమయంలో శమీకుడు మౌన వ్రతంలో కళ్లు మూసుకొని తపస్సు చేసుకుంటు న్నాడు.

పరీక్షిత్తు శమీకుడిని చూచి "మహాత్మా, నేను వేటాడుతున్న మృగం ఈ వైపు వచ్చినదా" అని అడి గాడు. మౌన వ్రతంలో ఉన్న శమీకుడు జవాబు చెప్ప లేదు. దానికి పరీక్షిత్తుకు కోపం వచ్చింది. అక్కడే పడి ఉన్న ఒక చచ్చిన పాముని తన బాణంతో తీసి శమీ కుడి మెడలో వేసాడు. తరువాత హస్తినాపురానికి వెళ్లి పోయాడు.

ఇదంతా శమీకుడి శిష్యుడు కృశుడు అనే వాడు చూచాడు. శమీకుడి పుత్రుడు శృంగి ఆ సమయంలో

ఆశ్రమంలో లేడు. కృశుడు వెళ్లి శృంగికి జరిగినదంతా చెప్పాడు. శృంగికి చాలా కోపం వచ్చింది.

"ఎక్కడో అరణ్యంలో తపస్సు చేసుకొనుచున్న నా తండ్రిని అవమానించిన పరీక్షిత్తు ఈ రోజు నుండి ఏడు రోజుల లోగా తక్షకుడు అనే సర్ప రాజు చేత మరణించు గాక" అని శాపం ఇచ్చాడు.

తరువాత ఆశ్రమానికి వెళ్లాడు. తండ్రి మెడలో ఉన్న చచ్చిన పామును తీసి వేసాడు. తరువాత శమీకుడు కన్నులు తెరిచాడు. శృంగి జరిగిందంతా తండ్రికి చెప్పాడు. దానికి శమీకుడు చాలా బాధ పడ్డాడు.

"కుమారా, కోపము అన్ని అనర్థాలకు మూలము. అందుకే బ్రాహ్మణులకు కోపం తగదు అంటారు. మనం నిర్భయంగా, క్షేమంగా తపస్సు చేసుకుంటూ కాలం గడుపుతున్నాము అంటే ఆ రాజులు మనకు రక్షణ కల్పించడం వల్లనే కదా. పైగా పరీక్షిత్తు సామాన్యమైన రాజు కాడు. ధర్మ రక్షకుడు. ఆకలికి, దప్పికకు ఆగలేక విసుగులో ఆ పని చేసాడు. దానికి నువ్వు ఇంత ఘోరమైన శాపం ఇవ్వాలా. వెంటనే ఆ శాపాన్ని ఉపసంహరించు" అన్నాడు.

దానికి శృంగి ఒప్పుకోలేదు. తన శాపానికి తిరుగులేదన్నాడు. వెంటనే శమీకుడు తన శిష్యుడు గౌరముఖుడు అనే వాడిని పిల్చి

"నీవు పరీక్షిత్తుకు వద్దకు వెళ్లి, జరిగిన విషయం అంతా చెప్పి, ఈ ఆపద తొలగే ఉపాయం చూసుకో మని చెప్పు" అని చెప్పి పంపాడు.

గౌరముఖుడు పరీక్షిత్తు వద్దకు వెళ్లి, జరిగిందంతా చెప్పాడు. ఇదంతా విని పరీక్షిత్తు చాలా బాధ పడ్డాడు. శృంగి శాపానికి భయపడ్డాడు. దానిని నివారించే ఉపాయం ఆలోచించమని మంత్రులను అడిగాడు. వారి సలహా మీద ఎత్తైన ఒంటి స్తంభం మేడ కట్టించుకున్నాడు. అందులో మత్రులతో సహా నివసిస్తున్నాడు. మంత్ర తంత్రాలు తెలిసిన వాళ్లను, విషాన్ని హరించే వైద్యులను తన దగ్గర ఉంచుకున్నాడు.

ఇది ఇలా ఉండగా, పాములన్నీ లోకానికి హాని చేస్తున్నాయి అని తెలిసి, బ్రహ్మ దేవుడు, పాముల విషం చేత మరణించిన వారిని తిరిగి జీవింప చేసే విద్యను, కశ్యపుడు అనే మునికి ఉపదేశించాడు.

పాము కాటుతో మరణించబోయే పరీక్షిత్తును రక్షించడానికి ఆ కశ్యపుడు బయలు దేరాడు. తక్షకుడు

కూడా శృంగి ఇచ్చిన శాపాన్ని అమలు చేసేందుకు బయలు దేరాడు. దారిలో తక్షకుడు కశ్యపుడిని కలుసుకున్నాడు.

"ముని పుంగవా, తమరు ఎవరు? ఎక్కడకు వెళుతున్నారు?" అని అడిగాడు తక్షకుడు.

"నా పేరు కశ్యపుడు. తక్షకుడు అనే సర్పము బారి నుండి పరీక్షిత్తును రక్షించి తగు బహుమానం పొందడానికి వెళుతున్నాను" అన్నాడు కశ్యపుడు.

దానికి తక్షకుడు నవ్వి "నేనే ఆ తక్షకుడిని. పిడుగు పడ్డ వాడైనా బతక వచ్చు కాని, నేను కాటు వేసిన వాడు బతకడం కష్టం. నీ మంత్రాలు, తంత్రాలు పనిచెయ్యవు. కాబట్టి తిరిగి వెళ్లిపో" అన్నాడు.

కశ్యపుడు ఒప్పుకోలేదు.

"అట్లా ఐతే, నేను ఈ మహావృక్షాన్ని నా విషంతో భస్మం చేస్తాను. నీకు చేతనైతే మరల బతికించు" అన్నాడు. తక్షకుడి కాటుకు అంత పెద్ద వృక్షం కాస్తా బూడిద అయిపోయింది.

కశ్యపుడు ఆ బూడిద నంతా కుప్పగా చేసి, తన

మంత్ర శక్తి చేత, ఆ మహావృక్షాన్ని పూర్వము ఉన్న మాదిరి జీవింప చేసాడు. తక్షకుడు ఇది చూచి ఆశ్చర్య పోయాడు.

"మహాత్మా, శృంగి ఇచ్చిన శాపం తిరుగులేనిది. పరీక్షిత్తు బతకడు. కాబట్టి, ఆ మహా రాజు ఇచ్చే కానుకలకన్న ఎక్కువ కానుకలు నేను ఇస్తాను. తీసుకొని వెనక్కు వెళ్ళండి" అని చెప్పాడు తక్షకుడు.

కశ్యపుడు జరగబోయేదానిని దివ్య దృష్టితో తెలుసుకొని, తక్షకుడు ఇచ్చిన కానుకలు తీసుకొని వెనక్కు వెళ్ళాడు.

ఇదంతా ఎలా తెలిసిందంటే, ఆ చెట్టు బూడిద కాక ముందు, ఆ చెట్టు మీద ఒకడు కట్టెలు కొడుతూ ఉన్నాడు. చెట్టుతో కూడా వాడు కూడా భస్మం అయ్యాడు. కశ్యపుని మంత్ర శక్తి తో చెట్టు తిరిగి బతికినప్పుడు వాడూ బతికాడు. వాడు హస్తినా పురానికి వచ్చి జరిగిందంతా అందరకూ చెప్పాడు.

అలా కశ్యపుడు వెళ్ళి పోయిన తరువాత, తక్షకుడు కొందరు సర్ప కుమారులను పిలిచాడు వారందరికి బ్రాహ్మణ కుమారుల వేషం వేసాడు. అందరకు పూలు,పండ్లు ఇచ్చాడు. అందులో ఒక

ఫలంలో తాను, ఒక నల్లని క్రిమిలాగ దాక్కున్నాడు. ఆ పళ్లను తీసుకు వెళ్లి జనమేజయునికి ఇమ్మని సర్ప కుమారులకు చెప్పాడు.

తక్షకుడు చెప్పినట్టు, ఆ సర్పకుమారులు, పూలు, పండ్లు తీసుకొని పరీక్షిత్తు మహారాజు వద్దకు వెళ్లారు. ఆ బ్రాహ్మణ కుమారులను చూచి, పరీక్షిత్తు వారందరిని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు. వారు ఇచ్చిన పళ్లను పూలను స్వీకరించాడు. కొన్నిఫలాలనూ క్కడ ఉన్న మంత్రులకు ఇచ్చాడు.

తాను ఒక పండు తీసుకొని దానిని ఒలిచాడు. అందులో నల్లనిక్రిమిలాగా దాక్కున్న తక్షకుడు బయటకు వచ్చాడు. ఆ నల్లని క్రిమి చూస్తూ ఉండగానే విషాగ్నులు చిమ్ముతూ పెద్దదిగా అయింది. తక్షకుడు పరీక్షిత్తును కాటు వేసాడు. ఇది చూచి అక్కడ ఉన్న మంత్రులు, సేవకులు పారిపోయారు. ఆ విష జ్వాలలకు పరీక్షిత్తు ఉన్న భవనం భస్మం అయింది. తరువాత బ్రాహ్మణులు నీ తండ్రికి కర్మకాండలు జరిపించారు.

కాని ఓ జనమేజయ మహారాజా! ఇది యుక్తము కాదు అని కూడా తలచకుండా, ఆ తక్షకుడు ఒక బ్రాహ్మణుడి ప్రేరణతో, నీ తండ్రి మరణానికి కారకుడు అయ్యాడు. కాబట్టి నువ్వు కూడా బ్రాహ్మణులను రాపించి,

సర్ప యాగము చేసి, తక్షకుడితో సహా పాములను అన్నింటిని అంతం చెయ్యి " అని మంత్రులు జనమేజయునకు వివరించారు.

ఇదంతా విని జనమేజయుడు మండి పడ్డాడు. తన తండ్రిని దారుణంగా చంపిన తక్షకుడి మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనుకున్నాడు. ఋత్విక్కులను పిలిచి సర్ప యాగం చేయదానికి ఏర్పాట్లు చేసాడు. సర్ప యాగం చెయ్యడానికి ఒక యాగ శాలను నిర్మించాడు. తన భార్య వపుష్టమతో యాగం చెయ్యడానికి సిద్ధం అయ్యాడు.

ఇంతలో ఒక వాస్తు విద్యా నిపుణుడు జనమేజయునితో ఇలా పలికాడు.

"ఓ జనమేజయ మహారాజా, సర్పయాగం చెయ్యాలి అనే నీ సంకల్పం మంచిదే కాని ఈ యజ్ఞం పూర్తి కాదు. మధ్యలో ఆగి పోతుంది" అని చెప్పాడు.

కాని ఆ మాటలు జనమేజయ మహారాజు వినలేదు. వ్యాసుడు, వైశంపాయనుడు మొదలైన మహా మునుల సమక్షంలో యాగం చెయ్య తలపెట్టాడు. సర్ప యాగం మొదలు అయింది. ఋత్విక్కులు మంత్రాలు పలుకుతూ పాములన్నిటిని పిలుస్తున్నారు. అప్పుడు పాములన్నీ

వచ్చి హోమ గుండంలో పడి భస్మం అవుతున్నాయి.
ఇదంతా చూచి తక్షుడు భయంతో తల్లడిల్లి పోయాడు.

ఇంద్రుడి వద్దకు వెళ్లి "దేవేంద్రా నన్ను కాపాడు" అని అడిగాడు. ఇంద్రుడికి బ్రహ్మ గారు కొన్ని పాములకు అభయం ఇచ్చిన విషయం తెలుసు. అందుకే "తక్షకా నీకేం భయం లేదు" అని చెప్పాడు.

అన్నిపాములు వస్తున్నాయి కాని తక్షకుడు రావడం లేదు. తక్షకుడు ఇంద్రుని ఆశ్రయం పొందినట్టు తెలిసింది. అందుకే ఋత్విక్కులు, " ఇంద్రుడితో సహా తక్షకుడు వచ్చుగాక" అని మంత్రాలు చదవ సాగారు.

ఇది విని ఇంద్రుడు భయపడ్డాడు. "తక్షకా, నీ దారిన నువ్వు వెళ్లు. నేను నిన్ను రక్షించలేను" అని తక్షకుడిని స్వర్గం నుండి పంపేసాడు.

సర్ప యాగంలో పడటానికి, తక్షకుడు ఆకాశంలో తిరుగుతున్నాడు. ఇది ఇలా ఉండగా, పెద్ద పెద్ద పాములన్నీ సర్ప యాగ హోమ గుండం లో పడి మరణించడం చూచి వాసుకి భయపడ్డాడు. తన చెల్లెలు జరత్కారువు ను పిలిచి

"అమ్మా, చూచావా, పాములన్నీ జనమేజయుడు

చేస్తున్న సర్పయాగంలో పడి చని పోతున్నాయి. దీనికి పరిష్కారం నువ్వే చెయ్యాలి. అందుకే నిన్ను నీ పేరు కల జరత్కారువు కి ఇచ్చి వివాహం చేసాను. బ్రహ్మ గారి వాక్కు ప్రకారం, మీ ఇరువురికి పుట్టిన కుమారుడు ఆస్తీకుడు ఈ సర్ప యాగాన్ని నివారిస్తాడు .అందు వల్ల నువ్వు నీ కొడుకు ఆస్తీకుడిని పంపి ఆ యాగాన్ని నిలుపు చెయ్యి" అని కోరాడు.

ఇది విన్న జరత్కారువు ఆస్తీకుడిని పిలిచి "కుమారా, నీ మేన మామ వాసుకి కోరికవిన్నావు కదా. నీవు వెంటనే వెళ్లి సర్పయాగన్ని ఆపు చేయుము" అని చెప్పింది. దానికి ఆస్తీకుడు సరే అన్నాడు. వాసుకిని భయ పడవద్దని చెప్పి, వెంటనే జనమేజయుని వద్దకు వెళ్లాడు.

ఆస్తీకుడిని చూచి జనమేజయుడు అతనిని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు. అతిథి మర్యాదలు చేసాడు.

"జనమేజయ మహారాజా. నీ పూర్వీకులైన, మాంధాత, రఘువు, దశరధుడు, రాముడు,ధర్మ రాజు మొదలైన మహా రాజులలో ఉన్న ఉత్తమ గుణాలన్నీ నీలో ఉన్నాయి. నీవు యజ్ఞ యాగాలుచేసి, పునీతుడవైనావు. ఇప్పుడు నువ్వు చేస్తున్న సర్ప యాగం నిర్వహిస్తున్న వారు , సమస్త శాస్త్రాలు ఎరింగిన వారు. వ్యాసుడు,

వైశంపాయనుడు మొదలైన మహామునులు నీ యాగానికి వచ్చారు అంటే, ఆ యాగం ఎంతో గొప్పది. నీకు అన్నిశుభములు కలుగు గాక." అని జనమేజయ మహారాజును పొగిడాడు.

దానికి జనమేజయుడు సంతోషించి, "మహాత్మా, మీకేమి కావాలో కోరుకొనుడు తప్పక ఇచ్చెదను" అని అన్నాడు.

అప్పుడు ఆస్తీకుడు "జనమేజయ మహారాజా, నీవు వెంటనే ఈ సర్పయాగాన్ని ఆపుచేయుము. నాకు బంధువులైన పాములను కాపాడుము." అని కోరాడు.

జనమేజయుడు ఆలోచనలోపడ్డాడు. కాని అక్కడ ఉన్న రుత్విక్కులు, బ్రాహ్మణులు "మహారాజా, ఆస్తీకుడు గొప్ప తపస్వి, తగినవాడు. కాబట్టి అతను కోరినట్టు ఈ సర్పయాగాన్ని ఆపించండి" అని చెప్పారు.

అటు ఆస్తీకుని కోరిక, ఇటు సకల బ్రాహ్మణుల ప్రార్థనలను మన్నించి, జనమేజయుడు సర్పయాగాన్ని ఆపించాడు.

సర్పయాగంలో పడటానికి సిద్ధంగా ఉన్న తక్షకుడినిచూచి ఆస్తీకుడు "ఓ తక్షకా, నిలువుము,

సిలువుము. సర్ప యాగం ఆగి పోయింది. మరలి పొమ్మ" అని అరిచాడు.

"బతుకు జీవుడా" అంటూ తక్షకుడు నాగ లోకం వెళ్లి పోయాడు.

ఆస్తీకుడు సర్ప యాగాన్ని ఆపించినందుకు, మిగిలిన పాములను కాపాడినందుకు, యాగ శాల లోని వారంతా సంతోషించారు. ఆస్తీకుడిని ప్రశంసించారు.

మహాభారతము,
ఆది పర్వము,
ద్వితీయాశ్వాసము
(సమాప్తము)